



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 832/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Карличића, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Карличића, адвоката Милоша Божића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К.бр.101/24 од 10.01.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 190/25 од 25.03.2025.године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Карличића, адвоката Милоша Божића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К.бр.101/24 од 10.01.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 190/25 од 25.03.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К.бр.101/24 од 10.01.2025.године окривљени Владимир Карличић је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 19.11.2024.године до упућивања окривљеног у завод за извршење казне затвора, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене пресудом.

Истом пресудом је према окривљеном изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана из члана 83. КЗ, а која ће се извршавати у заводу за извршење казне и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, а време проведено на лечењу ће се урачунати у казну затвора. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити донето посебно решење, као и да Основном суду у Мионици плати паушал у износу од 7.000,00 динара, у року од петнаест дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 190/25 од 25.03.2025.године одбијена је као несонована жалба браниоца окривљеног Владимира Карличића, адвоката Милоша Божића и потврђена пресуда Основног суда у Мионици К.бр.101/24 од 10.01.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Владимира Карличића, адвокат Милош Божић, због повреде закона из члана 16. став 5., 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, укине наведене пресуде и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Владимира Карличића, адвокат Милош Божић у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, из разлога што је изрека првостепене пресуде неразумљива, посебно у делу који се односи на износ одузетог новца који је одређен предлогом „око“, а могао је бити одређен одредницом „више од...“ или „између...и...“, па је самим тим повређена и одредба члана 16. став 5. ЗКП, јер суд сумњу у погледу чињеница није решио у корист окривљеног. По оцени браниоца, образложење другостепене пресуде је неразумљиво и противречно изреци, из разлога што је у образложењу наведено да је окривљени АА предузео противправне радње, док је изреком пресуде оглашен кривим окривљени Владимир Карличић, те образложење неразумљиво и у погледу оцене да ли је дело свршено или учињено у покушају, па на овај начин бранилац указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како повреде закона из члана 16. став 5., 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Карличића, адвоката Милоша Божића оценио као недозвољен.

С тога је Врховни суд, са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић